

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut til EM2016 omdeler en redegørelse, som gennemgår lovgivningens regler om tilknytningskrav til det grønlandske samfund, og vurderer relevansen af hver enkelt. Redegørelsen skal på denne baggrund vurdere, om borgernes kontakt til det offentlige vil kunne lettes ved indførelsen af et nationalt ID-kort.

(Medlem af Inatsisartut Michael Rosing, Demokraatit)
(1. behandling)

Hvem er egentlig grønlander i juridisk forstand?

Det er ofte et spørgsmål som ligger gemt under andre spørgsmål. Er man for eksempel grønlander, hvis man modtager støtte fra Grønland i forbindelse med studier i Danmark. Har man ret til at stemme i Grønland, når der er valg? Har man ret til at få skrevet sine børn op i en institution i Grønland til den dag, hvor man forhåbentligt vender tilbage med sin uddannelse i bagagen?

Er man stadig grønlander, hvis man har valgt at bo nogle år i udlandet eller Danmark?

Det spørgsmål er aktuelt for flere grønlandske fiskere og andre der ønsker at vende tilbage til Grønland for at påmønstre en trawler og genoptage deres hverv som fiskere. Det er bare svært, fordi de ikke har boet i Grønland de sidste 2 år.

Det er bare et par eksempler på mennesker, der kommer i klemme i systemet, fordi vi i ganske mange tilfælde opererer med et tilknytningskrav, der er baseret på om man bor i Grønland og har gjort det de seneste år i stedet for et system som ligger tættere op ad en statsborgerskabsmodel.

Til sammenligning har de på Færøerne et system, som i praksis ligner en statsborgerskabsmodel, hvor der er taget stilling til, hvilke rettigheder man har afhængigt af hvor man bor, og hvilke rettigheder man generhverver, når man vender tilbage.

Demokraterne mener, at mange problemer udspringer af en lidt gammeldags holdning til at grønlandere bor i Grønland hele deres liv og kun undtagelsesvis flytter frem og tilbage. Det var måske sandt i de ældre generationer, men i dag flytter mange grønlandere frem og tilbage flere gange i deres liv, hvorefter de så at sige starter forfra hver gang de kommer hjem. Deres børn kan først skrives op til institutioner, når de er flyttet tilbage til Grønland, man kan først få jagttegn, når man har været her i et stykke tid, og man bliver i juridisk forstand betragtet som tilflyttere.

Vi mener, at en simplere model for mange lovgivninger kan tage udgangspunkt i et nationalt ID-kort som kan udfylde mange af de funktioner som bopælsattesten i dag gør, og sammen med det tilhørende register kan bruges på samme måde som det Færøske system. Og vi mener at dette ville give en bedre betjening af borgerne.

Nærværende forslag fra Medlem af Inatsisartut Michael Rosing er det første skridt. Lad os få lavet en udredning, som kan belyse fordele og ulemper ved at oprette et nationalt register og et tilhørende ID-kort. Når udredningen foreligger, bliver det nemmere for Inatsisartut at beslutte om sagen skal forfølges yderligere.

Med disse ord udtrykker vi vores støtte til forslaget og videresender det til behandling i Lovudvalget.